

vil medføre, men ogsaa de meget betydelige Udgifter, som vi har og vil faa paa andre Omraader. Jeg synes, at det er ret betænkeligt, om vi i Løbet af Vinteren skulde staa overfor Spørgsmaalet om at tilvejebringe yderligere Midler for Staten ved nye Statslaan, men nu faar vi se, hvorledes det gaar. Min Opfattelse er den, at hvis disse ulykkelige Forhold skal fortsættes endnu i længere Tid, bliver de enkelte Medlemmer af Samfundet tvunget til at lære at sætte Tæring efter Næring, og det bliver Staten sikkert ogsaa tvunget til.

Piper: Den højtærede Indenrigsministers Udtalelser forbavtede mig noget, idet jeg jo ikke paa nogen Maade har udtalt mig mod en Rationering. Jeg udtalte, at dette Lovforslag maatte vække Betænkelighed i to Henseender, og det er jo karakteristisk, at medens det hos mig og mine Meningsfæller vækker Betænkelighed, hver Gang man gør Indgreb i Borgernes frie Dispositionsret og i de næringsdrivendes Virksomhed, synes det ikke at vække nogen Betænkelighed hos den højtærede Minister. Man faar snarere det Indtryk, at der er noget vist tiltalende for ham i at gøre disse Indgreb.

Den højtærede Minister var forbavset over, at jeg udtalte, at jeg kunde tænke mig, at den Pris, som Lovforslaget fastsætter for Forbrugerne, nemlig 1 Kr. 60 Øre pr. Pund, ikke burde sættes saa langt ned. Af Hensyn til Mellemstanden vilde det ganske vist netop være ønskeligt at sætte den endnu lavere, end den højtærede Minister har foreslaaet. Naar jeg spurgte, om man maaske ikke var gaaet lovlig langt ved denne Nedsættelse, var det i Forbindelse med finansielle Betragtninger, idet man her stiller saa store Krav til Statskassen. Nu udtalte den højtærede Indenrigsminister, at han havde konfereret med sin Kollega Finansministeren, og denne havde tiltraadt Lovforslaget, men deri ligger jo ikke, at den højtærede Finansminister ogsaa er i Stand til at dække de Udgifter, Loven medfører, og det var det, jeg ønskede Klarhed paa. Er Finansministeren i Stand til med de Indtægter, han nu faar, at dække de Udgifter, dette Lovforslag medfører, hvad enten disse bliver 30 eller 60 Mill. Kr., eller skal vi være forberedte paa, at Regningen fremsættes bagefter?

Det glædede mig at høre den højtærede Minister udtale, at den af ham foreslaaede Ordning ikke vilde træde i Kraft før til

1. Januar, derved opfyldes de Ønsker, jeg har fremsat, og som skyldes kommunalt-administrative Hensyn. Ministeren mente, at det af andre Grunde kunde være hensigtsmæssigt, om Rationeringen kunde træde i Kraft før; det er muligt, men naar den i Virkeligheden først bliver gennemført 1. Januar, er der ingen Grund til at fortsætte Debatten om, hvad der er mest hensigtsmæssigt.

Den højtærede Minister udtalte, at han efter en Konference med Ernæringsfysiologer kunde sige, at der burde tildeles Børn lige saa store Rationer som voksne, og han mente, at der med den Frekvens, der nu finder Sted, vilde foregaa en Udligning. Det er dog mere tilfældigt, om der inden for en Slægt er en Familie, der kan bruge mindre af det tildelte Kvantum til Fordel for en anden Del af Slægten, som kan bruge mere. Det forekommer mig at være mere hensigtsmæssigt, om det offentlige rationerede saaledes, at de, der trængte til det større Kvantum, fik det. Ministerens Bemærkninger godtgjorde, hvad der ogsaa er klart, at Smaa børn ikke kan bruge saa stort et Kvantum, som der her er Tale om; det vil være langt mere ønskeligt, at det Fædtstof, som Børn trænger til, indgives dem i Form af Mælk end i Form af Smør.

Da jeg omtalte Spørgsmaalet om Lovens Varighed, tænkte jeg ikke paa Landbruget. Jeg kan ganske slutte mig baade til de Udtalelser, som Ministeren fremsatte, og til dem, som det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) fremsatte; jeg tænkte mig Loven gjort til Genstand for Revision, jeg mente, at særlig Rationeringsbestemmelserne skulde være Genstand for Overvejelser, og at man af Hensyn til disse kunde komme til et andet Resultat, hvis man til den Tid var klar over, at man kunde erstatte Smør til det store Forbrug med et Blandingsprodukt, saaledes som der har været fremsat Ønske og Forslag om fra forskellig Side.

la Cour: Den højtærede Minister mente, at ingen maatte være begunstiget, og det vilde en Del af de bedrestillede blive, naar de kunde gaa hen til Bagere og Restauranter og faa deres Smørforbrug suppleret. De kan muligvis faa en Fordel derved, men er den højtærede Minister ogsaa sikker paa, at det $\frac{1}{4}$ kg, som det er paatænkt, at alle i Befolkningen skal have, virkelig kommer de mindre velstillede til gode? Man skal betale 1 Kr. 60 Øre Pundet efter gammel Regning, og